

אוצר הנפש

* **		
17:16	16:00	י-ם
17:17	16:14	ת"א
17:15	16:03	חיפה
17:18	16:08	ב"ש

עלון שבועי בענייני תורת הנפש ותיקון המדות משיעורי הרב יצחק גינזבורג שליט"א

אוצר הסיפור

אצלנו שופכים חסידות...

זה סיפור שקראתי לא מזמן:
היה משפיע בדור הקודם, עוד בזמן הרבי הקודם,
בישיבת חב"ד בתל-אביב - ר' שאול ברוק. הוא היה
יהודי מיוחד. פעם הוא נפגש
עם החזון איש וסיפר לו על
הישיבה ועל לימוד החסידות
בה. החזון איש התפעל מאד
- כנראה לא רק מלימוד
החסידות, אלא מר' שאול,
יהודי שרבים התפעלו ממנו -
ובסוף הפגישה הוציא שטר של עשר לירות ונתן לו,
כשהוא אומר שבישיבה כזו גם הוא רוצה להיות שותף.
סיפור מענין, כי בהמשך היו גם חיכוכים של חב"ד עם
החזון איש.

זהו רק רקע לביטוי של הרבי שאצלנו 'מעגיסט
חסידות' - שופכים חסידות. עד לרבי הרש"ב לא
היתה מציאות שלומדים חסידות באופן מסודר וקבוע
בישיבות - למדו חסידות, אבל לא בצורה מסודרת.
רבי חיים-עוזר התפלא פעם על לימוד מרובה כזה של
פנימיות, בבקר ושוב בערב, והרבי התבטא שאצלנו
שופכים חסידות. לעניננו, צריכים 'לשפוך' תורה לגוים
- לשפוך הכוונה בלי גבול, כאשר התורה כבר תעשה את
הבירור, תקרב את מי שצריך לקרב - גם אם הניצוץ שלו
בהעלם שאינו במציאות - וממילא תדחה את מי שלא
שייך בכלל.

(משיעור כ' שבט פ"ב)

אוצר הפרשה

צליעת יעקב אבינו - סיבת הגלות

יעקב אבינו יצא מהמאבק עם המלאך כשהוא
צולע על ירכו, ואז זרחה השמש לרפאותו.
המקובלים אומרים שהפגיעה היתה ברגל שמאל
של יעקב אבינו, והוא המקום המועד ביותר
לפגיעה. פגיעה זו השאירה רושם עמוק בנפשו
של יעקב, והצליעה שלו היא שורש הגלות
הדומה ללילה. בגלות אנחנו צולעים במקום
ללכת כראוי.

במערכת הספירות, רגל שמאל מייצגת
את ספירת ההוד. במערכות הפיזיולוגיות של
גוף האדם, ספירת ההוד היא כנגד המערכת
החיסונית. כאשר יש בעיה במערכת החיסון,
פירוש הדבר שההוד נפגע, כמו שנאמר "הודי
נהפך עלי למשחית". הפגם במערכת החיסונית
הוא כשהגוף אינו מבחין בין תאים טובים -
"יעקב" - לתאים מזיקים - "עשו".

דוגמה אקטואלית לפגם במערכת החיסון
הציבורית היא בנוגע לצה"ל שאמור להלחם
באויב ולהגן על עם ישראל. והנה למרבה
הצער, מצד אחד מהססים להגדיר מיהו האויב
ולפגוע בו כראוי, ומצד שני הצבא נשלח
לגרש יהודים הנאחזים בנחלת אבותינו. גם
הפגמים בצניעות שישנם בצבא פוגעים קשה
במערכת החיסון שלנו. יהי רצון שתזרח לנו
השמש שתרפא אותנו מהצליעה.

(מתוך "דבר יום ביומו")

אוצר קצר

נצחון המלחמה מתוך שמחה

אדמו"ר הזקן מקשר את השמחה עם נצחון ומלחמה - יש מלחמת היצר, ואי אפשר לנצח בה אם אתה בעצבות
או טמטום הלב כאבן או עצלות או כבדות. צריך להיות שמח. נצחון הוא נצח, ופנימיות הנצח היא הבטחון -
הבטחון הפעיל, לכתחילה אריבער, בכל הענינים, לשם שמים. מיד מתגלה הקשר של "כי בו ישמח לבנו כי בשם
קדשו בטחנו" - לנצח את המלחמה מתוך שמחה.

הכלל הוא שהכל תלוי בזריזות - הזריז מנצח גם את הגיבור. למרות שעשו (וכמוהו שרו של עשו) יותר
גיבור ושרירי מיעקב - יעקב מנצח את עשו רק בזכות הזריזות. בתמצית חיי עשו-עמלק יש עצבות. אם
סוחטים אותו עד הטפה האחרונה יוצא אצלו "על חרבך תחיה". לרצוח יכול רק מי שמחוסר לחלוטין כל רגישות,
מישהו עצוב השרוי בטמטום הלב כאבן. כמה שהוא חזק ומצליח - אם יבוא מישהו הרבה פחות חזק, אבל הרבה
יותר קל וזריז, הוא ינצח.

(משיעור כ' שבט פ"א)

אוצר התבונה

גדולי החסידות וכוחות הנפש

לכבוד י"ט בכסלו נתבונן בהקבלה הכי פשוטה שמקבילה את הבעש"ט, המגיד, אדה"ד, אדהאמ"צ, הצ"צ, המהר"ש ואילך לכוחות הנפש: **מיהו הבעל שם טוב? אמונה.** בקבלה ובחסידות הכללית הכח הכי גבוה בכתר הוא האמונה, ועיקר החידוש במחשבת ישראל של הבעל שם טוב הוא באמונה, בהגדרת האמונה. החידוש של הבעל שם טוב הוא באמונה ויחוד, כמו שער היחוד והאמונה בתניא.

מיהו המגיד? מי שיש לו חוש בתורת המגיד, שלמד את התורות שלו, יודע שכולו **תענוג.** המגיד הוא הכיף של תורת החסידות. עבור מי שזוכה, ווארט של המגיד הוא הכיף הכי גדול. התורה שלו מתחילה מהתענוג של האבא מהבנים שיהיו, התענוג של ה' מהצדיקים – שברא את העולם כדי לקבל מהם תענוג.

המגיד

מה עיקר הווארט של אדמו"ר הזקן, שני-אור, שמחבר נגלה ונסתר? מה הווארט הכי עיקרי בתניא? שהעיקר הוא המצוות המעשיות, "המעשה הוא העיקר". עם כל העמקות וכל הרחבות, העיקר הוא המעשה. המעשה הוא **רצון.** אדמו"ר הזקן הוא תוקף, "אין דבר העומד בפני הרצון", תקיפות הרצון. גם בכלל הגדול שלו, "מח שליט על הלב", מדגיש אדמו"ר הזקן שהכוונה היא ל"רצונו שבמוחו". יש רצון, בתוכו יש תענוג ומעליו – לא מתלבש בשום דבר – האמונה הפשוטה.

יוצא שאדמו"ר האמצעי הוא חכמה. עם כל הרחבות שלו, מי הכי חכם? יש ווארט מהרבי שעוד לא התחילו לדלות, לשאוב, את החסידות של אדמו"ר האמצעי. גם אצל הרבי הרש"ב יש ים של חסידות, אבל אדמו"ר האמצעי הוא עדיין חכמה נסתרה, גם בתוך חב"ד. הכי חכם, גם בתוך חב"ד, הוא אדמו"ר האמצעי.

הצמח צדק הוא בינה – מכניס את הכל בשכל. החכמה עדיין מרחפת. על החכמה נאמר "נוגע ואינו נוגע". אפשר ללמוד תשע שעות מאמר של אדמו"ר האמצעי, כמו שכתוב, והכל עדיין מרחף – אתה בריחוף, לא יודע בדיוק איפה אתה נמצא, כאילו מבין אבל יש דברים נעלמים, חכמה נסתרה, ח"ן, כידוע ליודעי חן. מי שרוצה להבין ממש בשכל – הוא הצמח-צדק. לכן אדמו"ר הזקן אמר על הצמח צדק שהוא התורה שבעל פה של תורת החסידות, "תורת אמך" (ספר התניא של אדמו"ר הזקן הוא התורה שבכתב של תורת החסידות, כנודע, נמצא שחסידות אדמו"ר האמצעי היא סוד האין האלוקי שמחבר בין שתי התורות, "והחכמה מאין תמצא", וד"ל). אם הצמח צדק הוא "תורת אמך", אדמו"ר האמצעי הוא "מוסר אבין", מתאים לו – יש אצלו הרבה מוסר. כמה ש"עמק עמק מי ימצאנו", אבל השפלות שם, המיאוס בחיים של בעל תשובה אמיתי, דרך חיים של אדמו"ר האמצעי, אין בשום מקום בחסידות.

שוב, כאן הצמח-צדק הוא הבינה והדעת נשאר **לרבי המהר"ש או לבאים אחריו, בכל דור ודור.** הרי הדעת היא "מפתחא דכליל שית" – כל התפשטות ה-1 קצוות, שש מדות הלב, היא בעצם גילויים של דעת. בפרט, הדעת היא נשמת התפארת (סוד "משה [דעת] מלגאו ויעקב [תפארת] מלבר") – אם הרבי הוא **תפארת**, אזי הרבי **הקודם** הוא **גבורה** (הוא הרי בעל המסירות-נפש בפועל, וכשמו יוסף-יצחק), **הרבי הרש"ב החסד** (הרמב"ם של תורה החסידות, סוד "לית פולחנא כפולחנא דרחימותא", אהבה, כמבואר היטב בקונטרס העבודה), הרבי המהר"ש הוא הדעת, וכן"ל עד לבעל שם טוב באמונה לפי זה, הדור שלנו הוא דור של נצח והוד, בטחון פעיל וסביל, דור של שלוחים, שבזכותם יבואו משיח בן יוסף ומשיח בן דוד ביסוד ומלכות, ודוק היטב.

מה שיוצא לנו מכל ההתבוננות הנ"ל שהבעש"ט והמגיד ואדמו"ר הזקן יהיו ג רישין שבכתר – הכל כתר, הם הכתר שלנו. אחר כך ממשיך הלאה. העיקר הוא להגיע לדעת (הכוללת את כל הספירות הבאות אחריה). בדור של אדמו"ר הזקן הוא הדעת, הבעל שם טוב החכמה והמגיד הוא הבינה.

(משיעור י"ח כסלו פ"ב)

אוצר הרמז

עמלק - תמצית הרע של עשו

בתורה הנאבקים הם יעקב עם שרו של עשו – והם מתאמצים להפיל זה את זה. גם הצדיק נופל – "שבע יפול צדיק וקם". סופי התיבות של "שבע יפול צדיק וקם" הם **עמלק**, תמצית הרע של עשו. איך **עמלק** מתאבק? הוא מכניס לנו אבק של **ספק** באמונה. לא כל כך מרגישים את האבק, עד שהוא מתעבה, וכך הוא מתאבק עמנו ומפיל אותנו. הצדיק נופל – אך בסוף הוא קם. (משיעור כ' שבט תשפ"א)

אוצר הפתגם

הווארט של המגיד ממעזריטש, 'אצילות פה' – "אצילות איז אויך דא". בין בני זוג יש לפרש **אני פה** – כל אחד נמצא תמיד פה בשביל השני. (משיעור מוצאי כ"ב שבט ע"ח)

לשנה טובה בלימוד החסידות ובדרכי החסידות תכתבו ותחתמו!